

igen om Gendarmerne, men kun henstille til de ærede Herrer, som stemte mod den blaa Paragraf ved forrige Behandling, ogsaa at stemme mod dette Ændringsforslag. Thi ganske vist er Ændringsforslaget i og for sig en Forbedring fra det tidligere, men der kunde jo, hvis man stemte for dette Ændringsforslag, fremkomme den Opfattelse, at man derved godkendte hele Paragraffen, og det maa jeg — saa vel som mine Meningsfæller — reservere mig imod. Der er under Nr. 3, 4, 5 og 7 stillet nogle Ændringsforslag af en Del ærede Medlemmer. Den ærede Ordfører har gennemgaaet dem, og det havde derfor ikke været min Hensigt at sige noget om dem, men det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen) henvendte sig direkte til mig, saa at jeg tror at blive nødt til at sige nogle Ord. Han henvendte sig nemlig direkte til de 3 Godsejere, som have siddet i Jagtudvalget. Den ene af disse Godsejere er bortrejst, de 2 andre ere vel den ærede Ordfører og mig. Jeg vil da blot tillade mig at sige et Par Ord om disse Ændringsforslag. Der er under Nr. 3 stillet et Ændringsforslag til § 3 saalydende: 3 2det Stykke, 2den og 3dje Linie, ændres Ordene: „andet. . . Parterne“ til: „Grundejeren ikke udtrykkelig har forbeholdt sig den“. Jeg tror i og for sig, at det er en ret ustyldig Bestemmelse, men det beror vistnok paa en Misforstaaelse hos de ærede Forslagsstillere, hvis de tro ved disse Linier at kunne forhindre, at Grundejerne for Fremtiden kunne være berettigede til at bortforpagte eller sælge deres Jagtret, og det var dog vist Hensigten med dette Forslag; det skulde da kun være ved at understrege med tykke Streger Ordet „sig“, saaledes at der kun derved skulde forstaaes, at Godsejeren udtrykkelig havde forbeholdt sig Jagtretten, saaledes at han derved skulde være forhindret i at bortforpagte Jagten til andre. Jeg tror, at de Herrer ville blive stufede i dette Haab. Det næste Ændringsforslag finder jeg ret ubetydeligt; men det gav dog Anledning til, at det ærede Medlem kom ind paa Agrarbevægelsen, paa Mødet i Odense og rettede direkte Spørgsmaal til mig, idet han omtrent sagde noget lignende som, at han vilde spørge Godsejerne, om det var deres Maal, at de ved at forbeholde dem Jagtretten ønskede at kunne bortfælg eller bortleje denne Jagtret, saaledes omtrent tror jeg, at han udtalte sig, og dertil søjede han, at det kunde være, at de Godsejere, som sad i Jagtudvalget, ikke havde Trang til de Summer, de kunde saa ud af deres Jagt, men at de af Hensyn til en Del af deres

Standsfæller, som vare i Fædtesadet, ønskede at kunne bortleje eller bortfælg deres Jagtret. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at hvis vi skulde redde vore Standsfæller ved at give dem Tilladelse til at bortfælg eller bortleje deres Jagtret, saa tror jeg ikke, det vilde hjælpe ret mange, og jeg ved i det hele taget ikke, hvorledes den simple og naturlige Bestemmelse, at Jagtretten skal følge med Grundejendomsretten, og at Grundejeren skal have Lov til at gøre med sin Jagt, hvad han vil — hvorledes denne Bestemmelse kan komme i Forbindelse med Agrarbevægelsen og Frejr, er mig ikke ganske klart. — Jeg skal dernæst omtale Ændringsforslaget under Nr. 5, hvori der foreslaas, at det kun er tilladt en Gjer, naar han tillige er Bruger, at overdrage sin Jagtret; det staar altsaa i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 2. Jeg maa ogsaa fra- raade dette Forslag, fordi det forekommer mig i det hele at staa i uløselig Strid med § 3. Det ærede Medlem vil rigtignok benægte dette, men han har aldeles ikke overbevist mig. Det er den samme Modætning som, naar der i § 1 siges, at Jagtretten tilkommer Grundejeren, og i § 3, at Jagtretten ikke tilkommer Grundejeren, idet den skal følge med Fæsteretten. Saa vil man for Fremtiden at Jagtretten skal følge med Fæsteretten. Men saa skriver man i § 4, at Jagtretten maa ikke følge med Fæsteretten, thi fra det Øjeblik Gjeren ikke tillige er Bruger, maa han ikke overdrage Jagtretten til nogen. Altsaa, naar jeg vedbliver at være Gjer af mit Fæstegods, har jeg ikke Ret til at overdrage Jagtretten til nogen og derfor heller ikke til Fæsteren. Med disse Bemærkninger skal jeg udtale et Haab om, at dette Lovforslag maa komme tilbage fra Landstinget. Vi have arbejdet saa flittigt paa det i Udvalget, at det skulde glæde mig, om vi kunde komme til et Resultat. Efter disse Ændringsforslag og disse Baahæng paa Loven har jeg imidlertid ikke ynderlig stort Haab om det. Særlig beklager jeg, at det ærede Medlem, som har stillet Ændringsforslaget til § 30, og som har været Formand i Udvalget og med stor Interesse og Ærer har arbejdet for, at vi skulde naa et Resultat, ikke har foreslaaet et Ændringsforslag, der lyder saaledes: „Paragraffen udgaar“, men vedblivende har i sidste Paragraf hængt en Strikke om Halsen paa hele vort Arbejde for at kvæle det.

Henriksen: Ved det foreliggende Lovforslags 2den Behandling udtalte jeg, at jeg kunde have ønsket Fredningsbestemmelserne i Loven forandrede. Jeg tænkte den